

Venner og Elever af Daae hædrede ham kort før hans Død ved at stifte et Legat, der bærer hans Navn og som skal virke for Udgivelsen af Kilder og Afhandlinger i Norges Historie.

Joh. Stp.

Den svenske Kirkehistoriker Otto Ahnfelt, Biskop over Linköping Stift, døde 3. Febr. 1910. Hans vigtigste Arbejder har været: *Utvecklingen af svenska kyrkans ordning under Gustaf den förstas regering* (1893) og *Bidrag till svenska kyrkans historia i sextonde århundradet* i Acta Universitatis Lundensis 1894—99.

Docent i forhistorisk Arkæologi ved Upsala Universitet Knut Stjerna døde 15. Novbr. 1909. Skønt han kun naaede en Alder af 35 Aar, havde han, der var Elev af Montelius, udfoldet en rig og original Produktion, dels af ren arkæologisk Art, dels vedrørende Sagnhistorie, hvortil hører en Række Studier over Beowulf; med megen Iver omfattede han Spørgsmaalet om Svears og Götars Strid og om Bornholms ældste Befolkning og opstillede nye Hypoteser derom. I sit sidste Arbejde *Lund och Birka* (i Historisk Tidskrift för Skåneland III, 1909) søgte han at godtgøre, at Lund var anlagt af Knud den store og at Navnet skyldtes en Efterligning af London, medens Birka skal være anlagt af frisiske Købmænd omtr. 800.

Den 20. Decbr. 1909 døde Ludvig Friedländer, som er født i Königsberg 1824 og i en lang Aarrække virkede ved Universitetet her, indtil han 1892 trak sig tilbage og siden levede i Strassburg. Han vandt sig et stort Navn ved *Darstellungen aus der Sittengeschichte Roms*, der udkom 1862—71 og har oplevet mange Oplag. Det er den ældre Kejsertids Levevis, som skildres heri, og med megen Kyndighed og et udpræget Fortællertalent har Friedländer udnyttet det store kulturhistoriske Stof, der gemmer sig i Tidens Digtning og de tallose Indskrifter. I Forbindelse med Studierne hertil staar hans gode Udgaver af Kejsertidens Satirikere, Juvenal, Petronius og Martial. — Den 2. Febr. 1910 døde en anden fremragende Dyrker af Oldtidshistorien, Benedik-

tus Niese, som er født 1849 i Burg paa Femern og var Professor i Marburg. Han har til Iv. v. Müllers store Haandbog leveret en fortræffelig Oversigt over Roms Historie i Oldtiden; hans Hovedværk er *Geschichte der griechischen und makedonischen Staaten seit der Schlacht bei Chæronea*, 3 Bind (1893—1903), der er bygget paa meget grundige Studier, men i Fremstillingen noget tør og farveløs.

Kr. E.

Den amerikanske Historiker Henry Charles Lea, f. 1825, er død 24. Oktbr. 1909. Med stor Interesse omfattede han Kirke- og Kulturhistorie, og hans Hovedarbejder: *History of the inquisition of the middle ages*, 1—3, 1888, og *History of the inquisition of Spain*, 1—4, 1906—07 vurderes meget højt for deres Lærdom og har bragt meget nyt frem.

Medens der fra hele Danmarks Middelalder kun findes faa uægte eller forfalskede Diplomer, ere saadanne tilstede i enkelte andre Lande i saa rigt et Antal, at en Betragter i Nutiden kun kan se derpaa med største Forundring og Uhygge. Ilde berøgtet er især Ærkebispedømmet Hamburg-Bremen for den Række af uægte Breve, som vedrøre det; Diplomerne fremtræde som Originaler, men ere falske, og en virkelig Original har enten slet ikke været udstedt, eller der er foretaget Ændringer i dens Text. Det viser sig desuden og bekræftes af det af Fritz Curschmann nylig udgivne grundige og omhyggelige Arbejde *Die älteren Papsturkunden des Erzbistums Hamburg. Eine diplomatische Untersuchung*. Hamburg u. Leipzig 1909, at disse Aktstykker ikke skyldes en enkelt Falskner, men at Brevene ere fabrikerede til forskellige Tider, nemlig først paa Ærkebisp Adalgars Tid (o. 900), derefter under Liawizo (o. 1010), saa under Liemar, da det gjaldt om at holde fast paa de nordiske Folk, som gjerne vilde følge Gregor VII's Tilskyndelse til et Frafald fra Bremen; senere lavedes der ved Tiden 1122 en halv Snes Diplomer, da man skulde gjenvinde Ærkesædets tabte Ret over Norden og det virkelig ogsaa lykkedes Adalbero at faa Pavens Godkendelse heraf; endelig o. 1132. Forf. udtaler med Grund, at